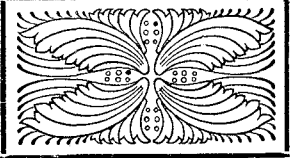

REVISTA

Curiositats granollerines

XXXI

Un memorial del Síndic de Granollers qui assisteix a les Corts Catalanes hagudes a Monçó, en l'any 1547

(Acabament)

Capítol 6.é (bis) Per quant en el dia de avui els Doctors de la Real Audiència tenen molt poc salari i seria de raó que'l tinguessen molt major, pels grans treballs que tenen i per causa dels sobredits capítols, el salari seria molt *apouquat*, perquè, faltant les causes, faltarien els salaris; que per açò, a fi que ells no sien per judicats, que sia estatut que, així com al dia d'avui tenen *dues centes lliures* i els salaris, d'ací endavant que'n tinguin *tres-centes* i els salaris.

I si fos cas de no poder-se obtenir que cap causa de primera instància, sia evocada a la Real Audiència, segons està dit en son capítol corresponent, que *al mancho* es treballi que, així com ara no s'hi poden evocar causes menors de *cinquanta lliures*, se cresca la quantitat en *cinc centes* o *mil lliures*, o altrement la major quantitat que's pugui reservar.

Capítol 7.é I perquè es veu que's advocats, els quals saben molt be les constitucions i juren aquelles, no deixen d'evocar causes menors, a la Real Audiència, del que diu la Constitució; i si ells no fessin la suplicació, puix que no pot anar sense signatura d'advocat, la Real Audiència no les abressaria.

Que per açò sia estatut, que qualsevol advocat qui farà o signarà suplicació per evocar causa o causes a la Real Audiència menors de la quantitat prohibida per la constitució, incorregui en pena de *cent lliures* barcelonines, aplicadores, la meitat als *cofrens* reals, i l'altre meitat a la part que s'haurà citada, quals cent lliures puguen ésser exigides encara que la causa, per negligència de no prosseguir-la dins lo temps donat per a oposar les excepcions per a impedir l'ingrés i progrés de la causa, restàs en la Real Audiència.

I, en cas de que, instant i decretant-se execució pel citat contra l'advocat, per raó de dita pena, l'advocat posava excepció o *defugi de pagar*, o no pugui pagar; que sia prohibit d'advocar *incontinent* que serà estat declarat ésser caigut en la pena, fins a tant que hagi pagat. I que el Jutge o Relador de la causa, dins dos mesos après que serà evocada la causa, hagi d'haver declarat, a pena de privació d'ofici, si dita causa és major o menor del que conté la constitució prohibint sens ninguna dilació ni excusa, perquè, si es posa «salvat just impediment», mai es declararia.

Capítol 8.é Que la Constitució que's feu en les darreres Corts, amb la qual es deia que de les conclusions fetes en la Real Audiència i Consell Real, fossin fetes decisions i haguessin d'ésser estampades de tres en tres anys; s'hi afegeixca que dites decisions hagin d'ésser fetes pels Doctors de la Real Audiència amb alegacions; i que a cada cap d'any, quiscun dels Doctors, a pena de privació d'ofici, hagi de donar, sens dilació ni excusa, les decisions que a relació sua, se seran fetes als Diputats de Catalunya, en manera que's puguen estampar i amb el nom de cada Doctor, a cada decisió; i que els Diputats, dins quatre mesos après, les hagin d'haver fetes estampar.

Capítol 9.é Per quant es veu que els Reladors de la Real Audiència no poden despedir les causes d'apelació, encara que sien menors de *vint lliures*, en dos mesos, i així estàn a voltes molts anys; ni les causes majors de *vint lliures*, menors de *cent*, amb tres mesos de *primer fatal* i amb altres sis de *segón*. I això per causa dels intermedis que les parts cerquen els qui volen allargar: que per ço sia estatut que en la causa d'apelació fins a *vint lliures*, així com tenen dos mesos, tingui el Jutge quatre mesos; a les majors de *vint*, menors de *cent*, sis mesos de *primer fatal* i sis de *segón*, se és demanat, i si acàs no és demanat, dins els sis mesos. Que el Jutge, un mes après d'ésser passats els sis mesos, hagi de declarar; i si és major de *cent*, que tingui un any per *primer fatal* i si és demanat el *segón*, tingui un altre any i si no es demana, dos mesos a més de l'any, així com és dit en la causa, menor de *cent lliures*, major de *vint*. I que sien terminis perentoris compresos intermedis i tots defugis, exceptat la prorrogació de la Real Audiència, car més val allargar els temps, com és dit, que no que estiguen les causes, com estan avui, vint i trenta anys i més, el què destrueix tota la terra.

Capítol 10.é Sia estatut que no s'hagi de pagar salaris de Jutges fins a tant sia donada la sentència; abans, emperò, d'ésser publicada, per quant fent-se d'aqueix modo, tindran més cuidado de donar aquelles.

Capítol 11.é Per quant es veu que per alguna necessitat que ocorre en les fronteres, venen soldats i gent d'arma, de Castella, Aragó o d'altre part per Catalunya, a la volta de Roselló o en altra part, i encara que sia l'intenció de Sa Magestat que els soldats paguin tot el que mengen i beuen i altrement prenen per a obs de ses persones, no per això deixen, els dits soldats, de fer moltes *sobergueries* i no volen pagar ninguna cosa i prenen les besties de alguns que troben o a voltes de les cases, i aquelles s'emporten i les tracten el pitjor que poden, i a voltes les venen. Que per açò sia estatut que ningun poblat de Catalunya no sia

PRINCIPAL CINE ::

Direcció: F. POCURULL

Selecte programa per a avui

¡¡ L'ÈXIT DE LA CINEMATOGRAFIA !!

LAS DOS NIÑAS DE PARÍS

Pel·lícula de grans emocions, dividida en set jornades i interpretada magistralment
Capítols X i XI 1,600 metres

Honor

Colossal pel·lícula en 4 parts i 1,800 metres
Creació de la genial MIA MAY
Interessant argument Rica presentació

Las chicas del Teléfono

Divertida cinta còmica
Dimarts i dimecres: Programa nou i escollit

Molturació de blat-de-moro, ordi, civada
i tota classe de grans per al bestiar

Perfecció i màxim rendiment en tots els treballs

Preus baratíssims per grans comandes

Salvador Mitjà

Passeig de la Muntanya, 12 (Carretera de La Roca) Telèfon 91 :: GRANOLLERS